

निवृत्तबुद्धवस्थानो दूरीभूतान्यदर्शनः ।
 उपलभ्यात्मनात्मानं चक्षुषेवार्कमात्मदृक् ॥ १० ॥
 मुक्तलिङ्गं सदाभासमसति प्रतिपद्यते ।
 सतो बन्धुमसच्चक्षुः सर्वानुस्यूतमद्वयं ॥ ११ ॥
 यथा जलस्थ आभासः स्थलस्थेनावदृश्यते ।
 स्वाभासेन यथा सूर्यो जलस्थेन दिवि स्थितः ॥ १२ ॥
 एवं त्रिवृदहंकारो भूतेन्द्रियमनोमयैः ।
 स्वाभासैर्लक्षितो ऽनेन सदाभासेन सत्यदृक् ॥ १३ ॥
 भूतसूक्ष्मेन्द्रियमनोबुद्ध्यादिष्विह निद्रया ।
 लीनेष्वसति यस्तत्र विनिद्रो निरहंक्रियः ॥ १४ ॥
 मन्यमानस्तदात्मानमनष्टो नष्टवन्मृषा ।
 नष्टे ऽहंकारो द्रष्टा नष्टवित्त इवातुरः ॥ १५ ॥
 एवं प्रत्यवमृश्यासावात्मानं प्रतिपद्यते ।
 साहंकारस्य द्रव्यस्य यो ऽवस्थानमनुग्रहः ॥ १६ ॥
 देवद्वतिरुवाच ॥ पुरुषं प्रकृतिर्ब्रह्मन् न विमुञ्चति कर्हिचित् ।
 अन्योन्यापाश्रयत्वाच्च नित्यत्वाच्चानयोः प्रभो ॥ १७ ॥
 यथा गन्धस्य भूमेश्च न भावो व्यतिरेकतः ।
 अपां रसस्य च यथा तथा बुद्धेः परस्य च ॥ १८ ॥
 अकर्तुः कर्मबन्धो ऽयं पुरुषस्य यदाश्रयः ।
 गुणेषु सत्सु प्रकृतेः कैवल्यं तेष्ठतः कथं ॥ १९ ॥
 क्वचित् तत्त्वावमर्शेन निवृत्तं भयमुल्बनं ।
 अनिवृत्तनिमित्तत्वात् पुनः प्रत्यवतिष्ठते ॥ २० ॥